

surare la —, odmjeriti kaznu; *commutare la* —, pretvoriti kaznu, obrnuti kaznu; — *principale*, glavna kazna; *condono della* —, oprost kazne; *diminuire, ridurre la* —, obaliti, sniziti kaznu; *espiiazione di* —, podnošenje, odastajanje, izvršenje, odležanje kazne; *eseguire, scontare la* —, odastati kaznu, podnijeti, izvršiti, odležati kaznu; *essere passibile di* —, pasti pod kaznu, zaslužiti, zasluživati kaznu; *grado di* —, stepen kazne; *inaspimento di* —, pooštrenje kazne; *incorrere nella* —, upasti u kaznu, pasti pod kaznu; *infliggere la* —, udariti kaznu, kazniti; *misura della* —, odmjerjenje kazne; *mitigazione di* —, ublaženje kazne; *soggiacere ad una* —, biti podložan kazni, potpasti pod kaznu; *sotto* —, pod kaznu; *essere in* — *di*, biti u brizi zbog; *vale la* —, vrijedi truda; *prendere la* —, potruditi se; pobrinuti se; *ciò è* — *perduta*, to je uzaludna muka; *darsi* —, nastojati, trsiti se; *non ne vale la* —, ne vrijedi ništa, nije vrijedno; *mi fa* —, muka mi ga (ju) je; *a* —, jedva, tek što; *a grande* —, s teškom mukom, na jedvite jade; *con* —, teško, mučno, nerado; *senza* —, bez muke.

penace, *ag.* (lett.) onaj, koji voli da kažnjava; *fuoco* —, pakleni oganj.

penale, *ag.* krivični, kazneni; *affare* —, kaznena stvar; *azione* —, kažnjivo djelo; *caso* —, kazneni slučaj; *legge* —, krivični, kazneni zakon; *conseguenza* —, kaznena posljedica; *diritto* —, kazneno pravo; *fedina* —, kazneni listak, izvadak; *giudice* —, kazneni sudac; *giudizio* —, kazneni sud; *nozione* —, kaznena presuda; *processo* —, kaznena parnica; *proposta* —, kazneni prijedlog; *sanzione* —, kaznena odredba; *sentenza* —, kaznena presuda; *codice* —, krivični, kazneni zakonik.

penalista (-sti), *m.* (leg.) kriminalist, pisac kaznenog prava.

penalità, *f.* kažnjivost; kazneni sustav; kazna.

penare (*peno*), *v. n.* trpjeti, patiti; (faticare) mučiti se; — *a*, uložiti truda, vremena.

penati, *mpl.* (stòr. rom.) domaći bogovi; kipovi domaćih bogova.

pencolare (*pencolo*), *v. n.* kolebati se; visjeti u pogibelji da se padne; (fig.) skanjivati.

pëndaglio (-gli), *m.* (drappellone) privjesak; (sostegno di spada) visak, prepasač.

pëndente, *ag.* kriv, nakrivljen, nakrenut; koji visi, viseći, obješen, u toku, nedovršen; (fig.) sklon, naklonjen; (inevaso) neriješen; (non deciso) neodlučen; *frutti -i*, neobrani, viseći plodovi; *la causa* —, viseća parnica, dok traje parnica; *rami -i*, prevjesa, prevješene grane; *rendere* —, zametnuti, pokrenuti; *trattazione* —, viseća, nedovršena rasprava.

pëndenza, *f.* (inclinazione) kosa, nagib; (di terreno) obronak; (tendenza) naklonost; (indecisione) neodlučnost; (leg.) viseći posao, neriješena stvar, rasprava; — *della lite*, tečenje spora, trajanje parnice; *in* —, dok stvar teče.

pendere (*pèndo*), *v. n.* visjeti, teći; (inclinare) biti nagnut, nagnjati, nagibati se, biti nakrivljen, biti sklon; ići u susret (propasti); (dipendere) stati do koga. || *v. a.* prikloniti, pognuti, sagnuti; *il processo pende*, rasprava teče, traje; *pendevo dal suo labbro*, slušao sam ga pozorno; *il ministro pende a destra*, ministar je sklon desnici; *la casa pende a sinistra*, kuća je nakrivljena lijevo; *questo colore pende al rosso*, ova boja daje na crveno, zanosi u crveno.

pendice, *f.* (di monte) strana, bok; (declivio scosceso) strmen, strmina.

pendio (-ii), *m.* kosost, nagnutost, strmenost, nagib, obronak; *in* —, koso; nagnuto zemljište; *esser in* —, spuštati se niz strminu, niz dol.

pëndola, *f.* šetaljka, klatno, šetalica, njhalica.

pendolare (*pëndolo*), *v. n.* visjeti i njhati se u zraku.

pëndolo, *m.* (fis.) njhalo; (del' orologio) šetaljka, šetalica, njhalica; *orologio a* —, ura sa šetaljkom. || *ag.* viseći.

pëndulo, *ag.* (poët.) viseći, koji visi.